

De beseglede

Åb 7

"Skad ikke jorden eller havet eller træerne, før vi har beseglet vor Guds tjenere på deres pande" (Åb 7,3).

Hovedtanke

Idet Gud lader sine børn besegle, sørger han for, at de kommer igennem de apokalyptiske katastrofer.

Introduktion

Anvendelsen af segl kan påvises allerede for tiden omkring år 3000 f.Kr. De blev brugt for at kendetegne retmæssig ejendom og gøre det tydeligt, at man havde i sinde at beskytte den og hævde sin ejendomsret.

Seglets symbol, nogle gange også segllakkens farve, stod for autoriteten og magten af den person, der forseglede dokumentet. I middelalderen anvendte kejsere, konger og andre landsfyrster rødt voks, klostre og stifter grønt, frie rigsbyer (fx hansestæderne [red.]) hvidt, patriarken i Jerusalem og ridderordenens stormestre sort.

For at beskytte seglet mod misbrug ansatte man en seglbevarer. Uden autorisation fra ejeren måtte intet besegles. Åbningen af seglet forudsatte ligeledes en tilsvarende fuldmagt og autoritet.

Vi ved, at hverken officielle eller tekniske segl kan garantere fuldkommen sikkerhed (jævnfør danske cpr-numre, der jo også er en slags segl, og som er kommet i forkerte hænder). De kan kun udtrykke, at nogen er villig til at beskytte et forseglet objekt. For at garantere sikkerhed er det nødvendigt, at man med fuld virkning sikrer sin autoritet. Det er af og til nødvendigt eftertrykkeligt at håndhæve sin ejendomsret til det forseglede gods.

Spørgsmålet om, hvem der kan undgå endetidens apokalyptiske katastrofer, besvarer Johannes med en henvisning til de mennesker, der bliver beseglet. På den måde signalerer Gud, at han sørger for de udvalgte liv og levned. Gud lader ingen i stikken, som betror sig til ham.

Vindene holdes tilbage

Åb 7,1-3

Hvordan bliver det tydeligt, at Gud under alle omstændigheder behersker situationen?

Baggrund

Allerede Ez 9 beskriver i et udførligt syn, hvordan Gud sætter et mærke på de gudfrygtige, som de gudløse i Israel ikke modtager, når Gud holder dom over Jerusalem. På lignende måde beskriver Johannes, at Gud besegler dem, som han vil føre gennem endetidens katastrofer.

Vindene såvel som *jordens fire hjørner* er begreber, der anvendes i Bibelen flere gange (Jer 49,36; Dan 7,2; Zak 6,5). Vindene står for de fire verdenshjørner, men bliver også brugt om noget dramatisk, der er under opsejling. Salmisten ser vindene som guddommelige sendebud (104,4).

Til fordybelse

Efter oprensningen af seglenes forskellige katastrofer er der et spørgsmål, der trænger sig på: *Hvem kan da bestå?* (6,17). Åb 7 giver et trefoldigt svar. Den kan bestå, som er beseglet af Gud, den, der hører med til de 144.000 og den, der har rensset sine klæder i Lammets blod. De besegledes tal kan ingen tælle (7,9).

Synet tydeliggør, at Guds engle kontrollerer ødelæggelsens kræfter. Så længe Gud ikke tillader det, bevæger ingen vind nogen kvist på træerne. Det bliver tydeligt, at begivenhederne står under Guds kontrol.

Til eftertanke

Som bekendt er der mest stille i orkanens øje. Det gælder også for troende, der fæstner blikket på Jesus.

"Du er det stærke tårn,
du er øjet i storm.
Du taler til sjælens oprørte hav i mig,
Herre: 'Fred være med dig!'"
(Tysk menighedssangbog 115)

Kvantitet eller kvalitet

Åb 7,4-8

Hvorfor understøtter det, at stammerne Dan og Efraim mangler i optællingen af de 12 stammer, det synspunkt, at det her drejer sig om et symbolsk tal?

Baggrund

"Selvom tallet ethundredefireogfyrratusinde mangler i GT, bærer det på dette sted ... ved sin kobling med Israels tolv stammer gammeltestamentligt præg ... hundredefireogfyrrer er kvadrattallet af tolv, hvori gudsfolkets ideale fuldtallighed ... viser sig. Kvadrattallet bliver igen ganget med tusind, hvor tusind skal være et udtryk for en stor mængde ... På den måde opstår den højest mulige mangedobling. Herfra kan der slet ikke være tale om at tænke på en besegling af nogle særligt udvalgte kristne. Hele menigheden besegles" (WStB, Adolf Pohl, *Die Offenbarung des Johannes*, Teil 1, Berlin 1985, 195).

"Hvis man ville tage tallet af dem, der ud af hver stamme besegles, bogstaveligt, ville det være nødvendigt at anse de beseglede som bogstavelige jøder og det ny Jerusalem ... som ren jødisk by med udelukkende jødiske indbyggere ... Desuden bliver der i Det nye Testamente talt om, at hedningekristne tilhører det sande Israel (sml. Rom 2,28.29; Fil 3,3)" (*Lehre und Leben, Grundbegriffe von A-Z*, hrsg. von der Gemeinschaft der STA, Berlin, 1973, 158).

Til fordybelse

Ifølge Thorleif Boman skelnes der mellem hebraisk og græsk tænkning i deres måde at gå til værdiansættelse af mængder hhv. tal på. Mens israelitterne koncentrerer sig om, hvordan en ting bliver gentaget og således bliver til en bestemt mængde, interesserer man sig i den græske tænkning for det nøjagtige tal af individer hhv. en konkret afmålt størrelse. Tilsvarende skelnes mellem en rumlig-kvantitativ (græsk) og en dynamisk-kvalitativ (hebraisk) tilordning (Thorleif Boman, *Das hebräische Denken im Vergleich mit dem griechischen*, Göttingen 1952, 142-146).

En stor skare forenet i at lovprise Gud

Åb 7,9-12

Hvad udtrykker beskrivelsen "en stor skare, som ingen kunne tælle"? Hvad er de himmelske væsner og de frelste enige om?

Baggrund

"Med optakten *derefter så jeg* et scenskifte ... Stedet skifter, for Johannes ser nu ikke længere på jorden som i 7,1, men ind i det himmelske tempel (v. 15) ... Det er ikke uvæsentligt for udlægningen at lægge mærke til skiftet i skildringsmåden. De forseglede var kun vidne til en audition (en lytteoplevelse, hørelse af en stemme v. 4), hvorimod Johannes modtager et billedligt syn af den utallige skare" (WStB, Pohl, a.a.O., 199). Den slags dobbelte situationer forekommer ofte i apokalypsen, som blot understreger pålideligheden af det hørte eller set.

Til fordybelse

I Åb 5 *hører* Johannes om en løve (5,5), men ser et lam (5,6) – begge er symboler på Jesus Kristus. Johannes *hører* om de 144.000 (7,4), men hvad han ser, er den store skare (7,9). I kapitel 17,1 *hører* han om den store skøge, men ser en kvinde siddende på et skarlagenrødt dyr (17,3). Først *høre*, siden *se* (det samme) – det er en gentagen metode af den profetiske beskrivelse i Johannes' Åbenbaring. Deraf følger, at de 144.000 og den store skare er den samme gruppe af troende.

Til anvendelse

Mens martyrerne i kapitel 6,10 *råbte* fyldt af smerte og sorg til Gud, lyder her (7,10) et *sejrsråb*. Selvom de frelste har gjort smertelige erfaringer, lægger de dem bag sig og lovpriser Gud.

Til eftertanke

Formuleringen *en skare som ingen kunne tælle* minder om Abraham-fortællingen (1 Mos 15,5; 22,18). Dengang fik troens fader løftet om et afkom af samme størrelsesorden. Den, der kan *høre* og *se*, erkender, hvordan Gud opfylder, hvad han har lovet.

Lammet, der er over alle

Åb 7,13-17

Hvad henviser klædningernes renselse i "Lammets blod" til? Hvorfor kan "Lammet" vogte de frelste og føre dem til livets kildevæld?

Trængsel eller ydmygelse, undertrykkelse, sorg "er centrale udtryk i NT for den kristnes lidelser i verden, specielt under forfølgelser" (Elberfelder Studienbibel NT, Wuppertal 1994, 836).

I Matt 24,21 henviser Jesus til *den store trængselstid*, som allerede Daniel (12,1) havde skrevet om, og knytter den sammen med Jerusalems belejring og tiden før sin genkomst. (Hebræerbrevet understreger, at man allerede befandt sig ved *dagens ende* [1,2]). De 144.000 er kommet ud af den store trængsel og står foran tronen og Lammet. Gud vil aftørre deres tårer, deres lidelser er endt (sml. 21,4).

Uanset, hvordan man ser på seglene, leder kapitel 7,13-17 læsernes blik hen på frelsens tid efter livet på jorden.

Til fordybelse

Historien lærer os, at Jesu efterfølgere igen og igen kan komme ud i situationer, hvor under normale omstændigheder "intet menneske kan blive frelst" (Matt 24,22), hvis Gud ikke griber ind. Jesus (Matt 24,22), Johannes (Åb 7,1) og Paulus (1 Kor 10,13) er dog enige om, at Gud gør alt for, at hans børn kommer sikkert igennem dem. Troende gør godt i at holde sig til dette tilsagn og ikke give næring til angsten for det, som de muligvis kunne komme ud for.

Til eftertanke

"Vi er din ejendom, vi er i dine hænder.
Vi stoler på din magt ved alle jordens ender.
Vi er i strid så stor, dog byder Lammet trods.
Vor skyld er alt tilgivet, og freden er hos os."
(Frit efter Hans-Georg Lotz, 1962)

De besegledes kendetegn

Åb 7,4.9.14-17;
14,1-5

Sammenhold det, der kendetegner menneskene i begge opstillinger.

Åbenbaringen 7	Åbenbaringen 14
Antal	Antal
Hvor kommer de fra?	Hvor kommer de fra?
Kendetegn	Kendetegn
Aktivitet	Aktivitet
Karakter	Karakter

Baggrund

"Menighedens kendetegn som førstegrøde leder tanken hen på præsteskabet. For præster og offerdyr var det et ufravigeligt krav i GT, at de fysisk var fejlfri" (WStB, Adolf Pohl, *Die Offenbarung des Johannes*, Teil 2, Berlin 1974, 133).

I den græske og i den latinske oversættelse sættes begrebet jomfruelig i forbindelse med begge køn. Den jomfruelighed eller kyskhed, der menes her, fremgår af tekstens sammenhæng. Det er ikke den kropslige renhed, men handler meget mere om en trofast indstilling til Jesus.

Her fortsættes tankerne, som allerede findes hos profeterne i den gamle pagt, når det handler om at beskrive frafald fra Gud (Jeremias, Ezekiel).

Supplerende studiemateriale:
adventist.dk/adventister/bibelstudie/1-kvartal-2019

Beseglet med Guds ånd

Ef 1,13-14
2 Kor 1,21-22

**Hvilken rolle tilskrives Helligånden ifølge Paulus?
Hvilken konsekvens har det for de troende?**

Baggrund

Gud giver os med Helligånden en slags forskud. Luthers oversættelse taler om *et løfte på vores arv*. Det oprindelige ord overtog grækerne, romerne og egypterne fra fønikierne. Der er tale om en udbetaling, som på den ene side viser sælgerens gode vilje til at bringe sagen til afslutning, og på den anden side garanterer, at ejendomsretten over varen er gået over til køberen.

Paulus ønsker at fremhæve, at Helligånden indmejsler i os, hvad Kristus har grundlagt på korset, og hvad vi gennem efterfølgelse har taget til os. Frelsesvished opstår også under vanskelige omstændigheder, når vi ser på det, som HAN har gjort for os.

Til fordybelse

Kan Paulus hjælpe os til en dybere forståelse af beseglingen, som den er omtalt i Johannes' Åbenbaring? Vi skal vare os for alt for hurtigt at knytte tekster fra forskellige sammenhænge sammen.

Billedet om seglet har to betydninger: Det, der er beseglet, er kendetegnet som nogens ejendom og står under dennes beskyttelse. *Paulus* tilsikrer de troende, at Gud bevarer og beskytter dem som sin "ejendom" og henviser til den deraf følgende konsekvens: at være et Guds barn, der har en evig arv i vente. I Johannes' billedsprog tjener seglet til at anskueliggøre de troendes bevarelse i den store trængsel og at kendetegne dem som Jesu trofaste efterfølgere: "som havde dets navn og dets faders navn skrevet på deres pande" (14,1).

Resumé

Kristendommens historie såvel som den enkeltes skæbne fortæller om kriser, der truer tro og liv. Gud sætter sit tegn som beskyttelse på os, så vi kan bestå i endetidens udfordringer.

Spørgsmål til drøftelse

- Udgangspunkt **Hvorfor hælder vi mennesker til at tematisere det negative frem for det positive?**
- Supplerende spørgsmål **Hvad kunne hjælpe os til at rette blikket mod opmuntrende tanker og forestillinger?**
- Åb 7,1-3, 14,1 **Hvad skal billedet om beseglingen tydeliggøre for os?**
Hvad står Guds og Kristi "navn" for?
- Åb 7,4-9 **Hvad taler for, at det handler om en og samme gruppe af frelste mennesker?**
Hvad kunne tale imod?
- Åb 7,10-17 **Hvad synes I, der er særlig tiltalende ved beskrivelsen af de frelste?**
Hvad betyder løfterne i v. 15-17 for jer?
- Ef 1,13-14
2 Kor 1,21-22 **Hvad betyder og bevirker beseglingen med Helligånden i vores liv?**
- Afslutning **Hvordan har I oplevet, at Kristus har været "stormens øje" for jer?**